

Introducere

Epistola lui Petru vorbește despre creștini ca „pietre vii” zidite într-un **Templu duhovnicesc**, alcătuit dintr-un „neam ales, o preoție împărătească” (1 Petru 2:5,9). Frecvent se observă că masoneria folosește imagini similare – cum ar fi templele și pietrele – dar le redă fără dimensiunea creștină. Cercetările arată că ritualurile masonice recurg chiar la citate din 1 Petru 2 (de ex. 2:5–6), dar le modifică în mod esențial (înlăturând referințele la Hristos)[1][2]. În continuare examinăm aceste corespondențe simbolice și, mai ales, diferențele doctrinare majore. Observăm că, deși unele motivații – „zidirea” creștinilor, tema templului, „fraților” – pot suna asemănător, mesajul creștin rămâne radical diferit de cel masonic, iar bisericile creștine majore condamnă masoneria ca incompatibilă cu credința (Ortodoxia și Catolicismul în special)[3][4].

Contextul teologic al 1 Petru 2

În 1 Petru 2 apostolul încurajează creștinii persecutați să-și croiască **identitatea duhovnicească** în Hristos. Versetele cheie includ:

- **2:5–6:** „voi... ca niște pietre vii [sunteți] zidiți... o casă duhovnicească, o preoție sfântă, aducând jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu... Iată de aceea se zice în Scriptură: «Iată, pun în Sion o temelie...»[1]. Esența este că Hristos este „piatra unghiulară” (cf. Isaia 28:16; 1 Petru 2:6), iar credincioșii, ca „pietre vii”, construiesc în jurul Lui un templu spiritual.
- **2:9:** „Voi însă sunteți un neam ales, o preoție împărătească, un neam sfânt” (cf. Exod 19:5–6). Aceasta subliniază chemarea creștinilor la sfințenie și la „slujire împărătească”, în opoziție cu viața lumească.
- **2:11–12,17:** se insistă pe **viața de străini și supunerea față de autorități:** creștinii sunt „pelerini” în lume, chemați să se poarte cu demnitate și respect față de stăpâni. De pildă, 2:17 spune: „onorați pe toți... iubiți frația; temeți-vă de Dumnezeu; cinstiți pe împărat.”

Tema centrală este deci o **identitate creștină distinctă**, iar cheia interpretării 1 Petru 2 este Hristos: creștinii sunt fiii lui Dumnezeu prin credință, nu prin apartenență la vreun ordin omenesc-secret. În schimb, masoneria are un alt tip de simbolism, cum vom vedea.

Masoneria: simbolism și concepții de bază

Freemasoneria este o organizație fraternală globală, apolitică, dar cu ritualuri secrete. Membrii (masonii) se numesc „frați” și lucrează metaforic la „**construirea unui templu**” – adesea simbolizat ca Templul lui Solomon. Termenul de „**mărunțar**” (Freemason) provine din meseria de zidari, iar lojele masonice folosesc unelte de zidărie (echer, compas, ciocan) ca simboluri morale. Freemasoneria afirmă că promovează moralitatea, cunoașterea de sine și fraternitatea universală, sub autoritatea unui Dumnezeu abstract numit „**Arhitectul Suprem al Universului**”[3][5]. Nu se revendică de la vreo confesiune creștină particulară, ci încurajează toleranța între religii.

Simbolic, masonii pun accent pe **lumină și zidire**: ritualurile de inițiere sugerează trecerea de la „întuneric” la „lumină”, ca analogie a progresului moral. Într-o invocare

masonică se spune despre candidat că este condus „din întuneric spre lumină”[6]. De exemplu, o carte masonică menționează învățătura folosirii daltei și ciocanului pentru a ne face pe noi înșine „pietre vii” construind „templul spiritual, nepământesc”[5]. Conceptul de «lumină» este însă **universalist** – „lumina” nu este neapărat Hristos, ci înțelepciunea comună a masoneriei. Multe ritualuri includ o Biblie (sau carte sfântă) și jurăminte solemne, dar masoneria în general interzice discuțiile sectare și le înlocuiește cu referințe abstracte la creație și semnele de fraternitate[3][2].

Paralele simbolice și citări ale 1 Petru 2 în masonerie

Asemănările între 1 Petru 2 și masonerie sunt în mare parte **imagistice** și de limbaj, nu și doctrinale. Masonii au preluat uneori cuvinte din 1 Petru 2 în ritualurile lor, însă le-au decontextualizat:

- **„Pietre vii” și templu:** 1 Petru 2:5 afirmă că credincioșii „sunt ca niște pietre vii, zidiți... o casă duhovnicească, o preoție sfântă” (Cornilescu). În ritualurile masonice, conceptul de *pietre vii* apare explicit. De pildă, în gradul mason „Maestru Marcat” (Mark Master Degree) se recită aproape literal pasajul corespunzător:

„...voi veniți la [Templul] vostru ca la o **piatră vie**, disprețuită de oameni, dar aleasă și prețioasă înaintea lui Dumnezeu; și voi înșivă, ca **pietre vii**, să fiți zidiți într-o **casă duhovnicească**, o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu...”[1].

Observăm că acest text coincide cu 1 Petru 2:4–5 (inclusiv expresia de „casă duhovnicească” și „preoție sfântă”), însă **în ritualul masonic s-a șters expresia „...prin Iisus Hristos”**[1]. (Nota: în originalul biblic, expresia finală este „...prin Iisus Hristos”, care semnifică că templul este zidit în numele lui Hristos.) Preotul mistic masonic explică că textul este modificat („luat cu mici adaptări din Epistola întâia” a lui Petru) pentru că Masoneria nu vrea conotații profesionale[7]. În realitate, în **ritualul masonic „pietrele vii” nu sunt făcute slujitori ai lui Hristos, ci ai unei etici lumești:** ele se „distruge” păcatele prin efort propriu (cioplindu-se cu dalta), fără a-l chema pe Hristos să își verso harul[5][7].

- **„Temelia din Sion”:** Tot în cadrul aceluiași ritual Mark Master se citește și versetul din Isaia 28:16 (care apare și în 1 Petru 2:6): „*lată, pun în Sion o temelie, o piatră încercată, o piatră prețioasă...*”[8]. Masonii folosesc acest simbolism al pietrei de temelie („cornerstone”) în semnificații rituale, dar din nou fără referire la Hristos ca temelie înțeleaptă – pietrei fundamentale i se schimbă textul în „...este dat tuturor credincioșilor” (vezi paranteză în pasajul citat)[8].
- **Legământul de frăție și autorități:** Contrastul se vede și la legiunea față de stăpânitori. 1 Petru 2:17 le spune creștinilor să cinstească împărații și să-i onoreze. În ritualuri masonice (deși se evită detalii sectare) se insistă pe respect – la finalul gradului Mark Master se spune: „Honor all men, love the brotherhood, fear God, honour the King.” (adică „*Cinstește pe toți; iubește frăția; teme-te de Dumnezeu; cinstete Împăratul*”). Observăm că masonii au păstrat ideea de respect pentru suveran (“honour the King”), deși în unele versiuni rituale s-ar putea să-l omită ca să nu contravină legilor statelor laice. În orice caz, paralela este de suprafață: 1 Petru subliniază supunerea creștină față de autorități în numele lui Dumnezeu, pe când Masoneria îndeamnă la respectul omenirii și al legii ca principiu moral general.

Mai jos, tabelul comparativ rezumă elementele cheie:

Pasaj Tematic (1 Petru 2)	Citare sau simbol masonic	Observații interpretative
„pietre vii... casă duhovnicească, preoție sfântă” (1 Pet 2:5–6)[1]	Ritual Mark Master: „...voi ca niște pietre vii, fiți zidiți într-o casă spirituală, o preoție sfântă...” (text modificat, ștergând „prin Iisus Hristos”)[1]	Masoneria preia metafora creștină a zidiri templului spiritual, însă elimină dimensiunea hristologică. În loc de clădire în numele lui Hristos, membrii sunt „zidiți” ca pietre vii prin propriul efort moral[5][7].
„neam ales, preoție împărătească” (1 Pet 2:9)	– (Nicio corespondență ritualică expresă)	Concepte de alegere divină și de preoție subiectivă există în creștinismul biblic, dar masoneria nu le folosește. Masonii nu se numesc „semniție aleasă” și nu revendică statut sfânt; ei se consideră doar „frați” egali, sub autoritatea unui Arhitect universal[3][7].
„temelia Lui... piatră prețioasă” (1 Pet 2:6, Isaia 28:16)	Ritual Mark Master citește Isaia 28:16: „Iată, pun în Sion... o piatră prețioasă, un fundament”[8]	Imediat după pasajul de la Petru, Masoneria recită „piatra încercată” din Isaia, analog cu Hristos ca temelie. Însă contextul este simbolic (punte spre logica secretă a ritualului), nu confesional. Practic, Masoneria folosește imaginea pietrei de temelie ca simbol inițiativ, nu ca referire exclusivă la Hristos.

Aceste comparații arată că „împrumutul” simbolic există, dar sensul e schimbat: masonii păstrează termeni ca «*pietre vii*» sau «*templu nepământesc*», dar îi detașează de mesajul creștin original. De pildă, în ritualul de inițiere de grad I un fost mason relatează:

„suntem învățați să ne folosim ciocanul comun pentru a ne face pietre vii într-o casă spirituală, într-un templu nepământesc”[5].

Apoi observația e clară: „acest ritual masonic face referire la 1 Petru 2:5, dar îi omite puterea sfințitoare a Evangheliei, propunând un plan de auto-îmbunătățire fără nici o mențiune despre Hristos”[5]. Cu alte cuvinte, masoneria citează fraze asemănătoare, dar „dă foc la rădăcină” – Hristos – din interpretarea lor[7][2].

Diferențe doctrinare și implicații teologice

Dincolo de similitudinile de limbaj, creștinismul și masoneria se află pe poziții fundamentale diferite:

- **Hristocentrism vs. universalism:** Creștinismul proclamă că mântuirea vine prin **Iisus Hristos**, Piatra de temelie a Bisericii (1 Petru 2:4-8). Masoneria, în schimb, promovează un „Dumnezeu” generic – „*Marele Arhitect al Universului*” – care este echivalent pentru toate religiile[3]. Deoarece masonii doresc să includă membri din toate confesiunile, ei evită chiar rostirea numelui Iisus. După cum

subliniază un raport masonic critic: în Masonic Ritualist numele lui Hristos este șters din 1 Petru 2:5 (și din alte pasaje) pentru a nu exclude nicio credință[7][2]. *Aceasta reflectă doctrine masonice autosoterice (salvare prin propriul efort) și universaliste**, opus adevărului biblic creștin care afirmă revelația specială în Hristos[7][3].

- **„Templul” spiritual vs. realitate vizibilă:** 1 Petru 2 argumentează că *Biserica creștină* însăși este templul viu al lui Dumnezeu, zidit pe Hristos ca temelie (cf. 1 Corinteni 3:11). Pentru masoni, însă, „templul” este mai degrabă o metaforă a auto-perfecționării și a fraternității umane. În masonerie se pune altarul și Biblie pe o masă, dar serviciile nu sunt cultice în sens creștin (și nici nu se acordă importanța lui Hristos). Un scriitor creștin observă că masonii cântă imnuri și jură jurăminte pe „Volumul Legii Sacre” (Biblie/Koran/Tora), dar susțin totodată că au un alt „nume sacru” al lui Dumnezeu, care ar fi „inițial din masonerie”[9]. În practică, Masoneria ridică în slăvi «frația» și legea statului, nu învățătura mântuitoare a Evangheliei.
- **Motive misionare vs. secrete:** Creștinismul este o mișcare publică de propovăduire a lui Hristos și a căilor lui Dumnezeu. Masoneria, în schimb, este caracterizată de jurăminte de *secret* și ritualuri oculte[10][9]. În creștinism nu există ceva ascuns de membri, legăturile dintre credință și viață fiind publice. Doctrina masonică de a împărți «lumina» doar inițiaților prin jurăminte se află în contradicție cu porunca creștină de a mărturisi deschis credința.

În concluzie, deși se pot observa **asemănări simbolice (clădire, pietre, lumini, frați)**, conținutul teologic este radical opus. În bisericile creștine tradiționale, masoneria este considerată **incompatibilă cu Evanghelia**. Ca note pastorale, se subliniază că „nimeni nu poate sluji la doi domni”[11]: lumenul creștin și „luminatul” masonic sunt lucruri diferite. Este recomandat credincioșilor să se ferească de asocieri care amestecă crezuri și practici ostile creștinismului autentic.

Pozițiile oficiale ale Bisericilor creștine

Majoritatea marilor confesiuni creștine au condamnat masoneria ca necompatibilă cu creștinismul. În România, **Biserica Ortodoxă** a luat mereu atitudine critică: de pildă, un referat bisericesc arată că masoneria nu-L cinstește pe Dumnezeu Triunic, ci promovează un „mare arhitect” abstract[3]. Traducerile ortodoxe atrag atenția că masonii *consideră că „lumina” e universală, iar Hristos nu e mai presus decât Buddha, Mahomed etc.* (identitate sincretistă)[12]. Conform aceluiași document, un creștin nu poate fi de acord ca Masoneria să îi înghită conștiința, iar orice încercare de a amesteca ritual creștin cu ritual masonic este neîngăduită[10]. Se face apel la II Corinteni 6:14–16: „Ce împărtășire are lumina cu întunericul? ... Ce învoire este între templul lui Dumnezeu și idol?”[11], subliniind că înăuntrul unei loje masonice nu există loc pentru Hristos.

Și **Biserica Catholică** își menține restricțiile: Codexul de drept canonic interzice aderarea la masonerie, iar în 1738 papa Clement al XII-lea a clarificat incompatibilitatea doctrinară. Teologii catolici notează că principiile masonice (toleranța fără Evanghelie, jurămintele secrete, sincretismul universalist) nu pot fi îmbinate cu credința catolică[4]. După cum consemnează un ghid creștin, *„Biserica Catholică este unul dintre cei mai vechi și mai fermi critici ai masoneriei. Încă din 1738 catolicii sunt oficial interziși de a fi masoni”*[4].

Și unele biserici protestante se delimitează: multe declarații denominaționale (de la creștinii evanghelicici până la luterani) susțin că masoneria promovează o credință bazată pe fapte și doctrine nebiblice (eroare universalistă, salvare prin fapte)[7][3]. În ansamblu, majoritatea liderilor creștini sfătuiesc conștiințele credincioșilor că masoneria nu este „o braț extins al Bisericii”, ci una *rivală* sau o „pseudo-religie” care exclude cunoașterea lui Hristos[9][13].

Concluzii

Din analiza de mai sus rezultă că *legăturile între 1 Petru 2 și masonerie* sunt doar la nivel de imagistică superficială, nu și la nivel de conținut doctrinar. Masoneria a reciclat termeni biblici precum „pietre vii” și „templu spiritual” din 1 Petru, dar îi reinterpretează într-o cheie profană. Ritualurile masonice pot cita aproximări ale textului (așa cum arată sursele[1][5]), însă omit elementele definitorii ale creștinismului (ex. „prin Iisus Hristos” și credința în El)[1][5]. Contextul istoric arată că, de fapt, masoneria s-a dezvoltat ca mișcare iluministă seculară, care a îndepărtat treptat referințele creștine explicite din ritualuri (de ex. în Constituția sa din 1723 s-au înlăturat referințele la Hristos)[14].

Prin urmare, orice „legătură” simbolică rămâne la nivel de analogie vagă, neconfirmată de intenții teologice comune. Bisericile creștine majore – atât ortodoxe, cât și catolice sau protestante tradiționale – văd masoneria ca o organizație care în esență *lucrează contra Evangheliei*, nu în concordanță cu ea[3][7]. Din perspectivă pastorală, concluzia este clară: asemănările de limbaj (pietre, templu, lumină, frați) nu justifică acceptarea masoneriei, ci servesc doar ca avertisment că este vorba despre un sistem ideologic complet diferit. Creștinilor li se recomandă ca în cazul întrebărilor de apartenență la asemenea grupări să ceară îndrumarea duhovnicului și să privească cu prudență orice analogie cu imaginea Bisericii lui Hristos[11][7].

Resurse citate: surse creștine critice de nivel teologic (studii și comentarii bisericesti) și fragmente din rapoarte ecleziastice oficiale privind masoneria[1][5][7][3][2][4]. Nu s-au găsit texte masonice publice în limba română care să prezinte ritualuri integrale (referințele provin de la critici ai masoneriei și din ritualuri analoage englezești). Limitările surselor includ natura secretă a documentelor masonice (citezi adesea fragmente obținute indirect) și perspectiva în general antimasonică a surselor creștine.

[1] [8] Mark Master Degree: Its Ritual and Antiquity

https://skirret.com/papers/mark_master_degree.html

[2] [6] [9] [13] [14] Francmasoneria - Resurse Creștine

<https://www.resursecrestine.ro/eseuri/10595/francmasoneria>

[3] [10] [11] [12] Biserica si Masoneria. Cateva opinii

<https://www.crestinortodox.ro/religie/biserica-masoneria-cateva-opinii-161028.html>

[4] [7] The FAQs: Is Freemasonry Compatible with Christianity?

<https://www.thegospelcoalition.org/article/the-faqs-is-freemasonry-compatible-with-christianity/>

[5] Allegiance as Christian Witness: A Testimony of Leaving Freemasonry — Firebrand Magazine

<https://firebrandmag.com/articles/allegiance-as-christian-witness-a-testimony-of-leaving-freemasonry>